

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות ויקרא - צו תשפ"ב • עלון מס': 85

השגחה שבועית

אחים שלי

אוקראינה ורוסיה, זו שיחת היום. יהודי אומר לי: "התבוננתי מה ה' רוצה ממני. מה התפקיד שלי במצב המלחמה שיש עכשיו בעולם."

המסקנה שלי היתה, פשוט לומר כמה פרקי תהילים כל יום על האחים שלי. הרי יש הרבה יהודים באוקראינה. אם נדבר במספרים, ההערכות נעות בין מאה אלף לבין שלוש מאות אלף יהודים! כל אחד מהם נשמה יקרה. כל אחד מהם הוא בן של ה' יתברך.

חשבתי, כמה היהודי צודק. אבא שיש לו עשרה ילדים וילד אחד שלו אינו הולך בתלם, ח"ו, כמה נחת רוח יעשו שאר האחים לאביהם כשיגידו עליו תהילים וינסו לקרב אותו. הם כביכול אומרים לאבא: "זה אח שלנו, זה הבן שלך, אנחנו אוהבים אותו, אנחנו מתפללים עליו."

כל כך הרבה בנים של הקב"ה פזורים שם, באוקראינה, תחת אש. הם נמצאים במצב של פיקוח נפש, סכנה של ממש. וההלכה אומרת שכאשר יהודי נמצא בסכנה, מחללים עליו את השבת ואת כל התורה חוץ מג' עבירות החמורות.

ממני לא ביקשו לחלל שבת. ממני מבקשים דבר אחד: לזכור את האחים שלי. להתפלל עליהם. לבקש בשבילים שהקב"ה יציל אותם מכל נזק וישמור אותם מכל רע.

באוקראינה יש יהודים מסכנים שאינם יודעים את יוקר מעמדם. אין להם מושג מהייחוס שלהם, שהם הבנים של בורא עולם. הגויים השכיחו מהם בכוח את היהדות, אבל המלך בעצמו לא שכח אותם. הוא זוכר אותם. הוא אוהב אותם. הוא הורה לנו שמותר לחלל שבת בשבילים כדי שיחיו, כי הוא רוצה שהם יחיו.

הרב הקדוש רבי שלמה מקארלין זי"ע, אמר: "הייתי מברך את עצמי לאהוב את הצדיק הגדול ביותר, כמו שהקב"ה אוהב את הרשע הגדול ביותר."

האהבה שיש להקב"ה לעמו ישראל זה דבר שהוא הרבה למעלה מהשכל שלנו.

ר' צדוק הכהן מלובלין (קונטרס ספר הזכרונות מצווה ראשונה) אומר: **דברים אלו עיקר גדול בהתחזקות האמונה, להאמין שהשם יתברך משגיח עליו עם קטנות מדרגתו, כמו שהוא משגיח על הגדול שבגדולים, כי לפניו הכול שווים.**

כמה נחת רוח עושה יהודי כשהוא לוקח ספר תהילים ואומר קפיטל אחד להצלת היהודים באוקראינה. הוא אומר לאבא: אני מאמין שאתה שומע אותי, **כי לפניך הכול שווים**, ואני מתפלל על בניך שאולי נראים לי רחוקים, אבל **'לפניך הכול שווים'**.

ונתפלל ונתחנן מעומק הלב שהקב"ה ישיב לב בנים על אבותם, וכבוד השכינה יתגלה בכל העולם, בביאת הגאולה השלמה.

שבת שלום ומבורך,
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

השלך על ה' יהבך

הסוחר להפתעתם. החסידים תמחו זה לזה, מה לעם הארץ בעניינים הנשגבים של שבת קודש? סיפר להם הסוחר:

"כשנכנסתי אל הרבי במוצאי שבת, התעניין הרבי בסדר יומי. אמרתי לו את האמת, שאני קם מוקדם מאוד, יוצא לשוק, קונה ומוכר, ואחרי כל זה חוזר הביתה, אומר ברכות השחר ומתפלל שחרית. אמר לי הרבי: "לא טוב אתה עושה. קודם כל תתפלל ואחר כך תצא לעסקיך". הסברתי לרבי שזה לא כל כך פשוט להחליף את הסדר. כל הסוחרים באים מוקדם מאוד, ואם אאחרי, לא יישאר לי שום דבר. ואיך אתפרנס?"

אז סיפר הרבי: "פעם היה אברך שאכל כמה שנים על שולחן חוותנו, עד שהגיע הזמן לעשות לפרנסתו. יצא לסובב בכפרים כמלמד, ואחרי תקופה צבר סכום יפה וחזר הביתה. היו בידו שנים עשר צורות של כסף, וכל הדרך שמר עליהם מכל משמר. לקראת שבת הוא בא במיצה. איפה יחביא את האוצר?"

ניגש לבעל האכסניה ובלב כבד ביקש ממנו לשמור על כספו. המארח הסכים בשמחה, והבטיח שהכול יישמר היטב עד לפרוטה האחרונה. אך המלמד לא היה רגוע. מיד אחרי הבדלה הוא ביקש את כספו, ואכן קיבל בחזרה את כל שנים עשר הצורות בשלמותם. התחיל המלמד לחפש ולחטט. שאל אותו המארח, 'מה כבודו מחפש?'

'היתה כאן מטבע נחושת קטנה, ואני רוצה לבדוק אם גם אותה החזרתם לי', אמר המלמד. רק כשמצא את המטבע, נרגע ונפרד לשלום מבעל הבית.

הרבי שאל, מה דעתך על המלמד הזה, פרצתי בצחוק, כי הרי אם בעל הבית היה רוצה לגנוב, היה יכול להעלים את כל הכסף, כך שאין ספק שגם הפרוטה מנחושת נמצאת שם.

אמר הרבי: "ישמעו אוזניך מה שפיק מדבר. בכל לילה אתה מפקיד את נשמתך אצל בורא כל הנשמות, והוא מחזיר אותה לך וכן גם אצל בני משפחתך. את הדבר היקר ביותר בעולם הוא נאמן להחזיר, ואתה מפחד שבגלל התפילה הוא יאכזב אותך ולא ייתן לך אוכל?!" באותו רגע קיבלתי על עצמי לשנות מהרגלי. קודם כל תפילה ואחר כך מסחר."

"אם כך", נענו החסידים ואמר, "הרווח שלך מהשבת עולה על כל הרווחים שלנו! אשריך שזוכית לשמוע ולקבל, עלה והצלח!" (מתוך שיעור 55 בשער הביטחון)

עני תמים מהלך וחבילה כבדה מאוד על גבו, כשהוא מבוסס בבין ובקושי משרך את רגליו בצד הדרך. לפתע עוצרת לידו עגלה עם סוסים, והנדיב שבתוך המרכבה קורא לו: "האם תרצה לעלות על עגלתי?"

אורו עיניו של העני, והתיישב בעגלה באנחת רוחה. הנסיעה התחילה וממושבו הקדמי שומע היהודי את האורח מתאנח וגונח. כשמסתובב לאחור, הוא מתפלל לראות שהנוסע סוחב את החבילה על שכמו. "תניח את החבילה על העגלה", מציע לו העשיר, "חבל על הכוח שלך".

"לא נעים לי", עונה הנוסע, "די בזה שאתה סוחב אותי, אני רוצה להכביד עליך גם עם החבילה..."

את המשל הזה סיפר החפץ חיים כדי להראות כמה חבל לדאוג. יש מי שחושב שמצוות ההשתדלות היא מצאת החמה ועד צאת הנשמה, וחושש להטריח את הריבונו של עולם יותר מדי, ולא מבין שבכל מצב בורא העולם נושא אותו על כל הצטרכויותיו.

מסופר בגמרא (ר"ה כו; מגילה יח.): שתלמידי רבינו הקדוש לא ידעו מהו **"השלך על ה' יהבך"** (תהלים נ"ה) - כלומר: מה זה "יהבך"? אמר רבה בר בר חנה, יום אחד הלכתי עם סוחר ערבי והייתי נושא משא. ואמר לי **שקול יהבך ושדי אגמלאי** - קח את משאך, והשלך אותו על הגמל שלי. מכאן הבינו חכמים שיהב זו משא.

מפרש שם הגר"א, שהסתפקו חכמים בחובת הביטחון. וסברו בתחילה, שעל האדם לעשות את מה שנראה לו ורק לאחר מכן לבטוח בה' שיצליח דרכו. ואם כך, היה לו לומר "השלך על ה' צרכיך" ולא "יהבך". אך כשראו מעשה זה, שלכאורה היה לרבה להציע לסוחר תשלום כדי להניח את המשא על גמלו, והראו לו משמאי שכשנגזר על האדם להקל לו, יבואו ויבקשוהו לעשות זאת ובחינם, למדו מזה החכמים שאין לאדם להישען על בינתו כלל וכלל, אלא רק לבטוח בו יתברך מתחילת ההשתדלות ועד סופה, ככתוב במשלי (ג') **"בטח אל ה' בכל לבך ואל ביתך אל תישען"**.

כשחסידי הרה"ק רבי מרדכי מטשרנוביל זי"ע עשו את דרכם מטשרנוביל הביתה, הם ישבו בעגלתו של סוחר ושוחחו על השבת המרוממת והעילאית שעברה עליהם, עד שסיכמו ביניהם כי לשבת שכזו הם לא זכו מעולם.

גם לי עד כה לא היתה שבת כזאת, נענה

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארגן ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 00-330-3900-489 • מבלגיה 00-380-844-28

מדרום אפריקה 087-551-8521 • מארגנטינה 03988-4031 • מאוקראינה 0380-947-100-633 • קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

יותר נח, יותר קרוב

במשך תקופה היתה לאשתי עבודה בבית ספר ביישוב מרוחק. בכל יום היא היתה נוסעת למקום העבודה במשך כשעה וגם חוזרת באופן זהה. עם כל זאת היא היתה מרוצה, ובסופו של מילוי מקום ממושך היתה לה שיחה ממש מוצלחת עם המנהלת. המנהלת הוקירה את עבודתה, אמרה לה שהיא מאוד מרוצה ממנה, והיא חושבת שיש לה עתיד במקום הזה: כבר יש משרה כלשהי שהיא רוצה לתת לה. השיחה התגלגלה כך, שאשתי הבינה שיש לה סיבה טובה להגיע מחר לעבודה.

היא מגיעה למחרת, אחרי נסיעה של שעה, נכנסת למנהלת וזו אינה מבינה מה ארע כאן. אשתי אומרת לה שהיא אמרה לה לבוא, והיא עונה שהיא לא התכוונה ולא חשבה ולא ידעה... אשתי לא הבינה איך היא לא הבינה. הן אפילו בצוות ידעו שהיא צריכה לקבל שעות מסוימות. היא חזרה הביתה במפח נפש. שעת הנסיעה חזור היתה שעה קשה מאוד עבורה.

המילים והדיבורים התגלגלו במוחה שוב ושוב. "למה באת? איך לי עבודה לתת לך?"... אני חוזר הביתה ורואה את אשתי במצב רוח מדוכדך, שומע את מה שהיא מספרת, מבין להשואתיה, אבל אז עולה לי בראש כל החיזוק שאני מקבל מהקו ומהעלונים של 'השגחה פרטית'. אמרתי לעצמי, מתי אם לא עכשיו? עכשיו זה 'מבחן האמונה'.

אמרתי לאשתי בעדינות, שהקב"ה שולח לנו עכשיו מבחן באמונה. הוא רוצה להראות לנו שהפרנסה לא נמצאת בידיים של אף אדם. רק בידיים שלו! אף אחד לא יכול לקחת מאתנו משהו או לתת לנו משהו בלי שהקב"ה ירצה. מכיוון שבאותו יום שמעתי את החיזוק היומי בעניין ברכת המזון, העליתי רעיון, שמהיום נראה להתחזק בברכת המזון. נברך לה' על מה שהוא נותן לנו ונבקש שיהיה יותר בשפע מידו הקדושה, הפתוחה והרחבה.

כעבור יומיים הטלפון בבית מצלצל, אשתי מרימה ושומעת מהצד השני: "הגענו לגברת?... מדברים כאן מבית ספר בעיר. שמענו עלייך דברים מאוד טובים, האם את מוכנה לבוא לעבוד אצלנו?"

הם הציעו לה מילוי מקום ממושך, עם הצעה לשעות קבועות גם כן. הכול הרבה יותר מוצלח מהעבודה הקודמת. גם שעות נוחות יותר, גם קרוב לבית, והכניסה לעבודה מיידית, אפילו בלי ראיון.

אני מודה לה' שנתן לי את מבחן האמונה, ואני מודה לו על שנתן לי את הכוח לעבור את זה בשלום. בטובו הגדול לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד.

(הביטחון היומי, יום שלישי פרשת ויקהל תשפ"ב)

קיבלתי בעין טובה

מספר יהודי מבית שמש:

כששמעתי בשיעורים את דברי הזוהר הקדוש, שמי שמברך בשמחה ובעין טובה, הקב"ה מברכו בשמחה ובעין טובה - אמרתי, מה אנחנו צריכים יותר מברכה מהקב"ה בשמחה ובעין טובה?! חשבתי על זה שזה דבר נפלא כל כך. הרי אנחנו מברכים ברכת המזון אחרי שכבר קיבלנו אוכל מריבונו של עולם, ומצד הדין עלינו לברך בהודיה מכל הלב, והנה, הקב"ה רק רוצה להמשיך ולתת לנו עוד, בעקבות הברכה בשמחה.

שווה ליטול ידיים במיוחד, רק כדי לברך ברכת המזון ולקבל את הבטחת הזוהר הקדוש. אספתי את בני המשפחה, סיפרתי להם מה ששמעתי ב'ביטחון היומי' ובשיעור של ר' דוד, והחלטנו להתחזק בזה; בכל פעם נוטלים ידיים לסעודה ומברכים בכוונה ובשמחה.

בכל פעם לפני ברכת המזון אמרנו לבני המשפחה, שהנה אנחנו הולכים לברך לה' שנתן לנו סעודה כל כך יפה; בואו נברך בשמחה ובעין טובה.

עברו מאז כמה שבועות, והנה אנחנו מקבלים טלפון, בו מודיעים לנו שזכינו בדירה במחיר למשתכן. זאת היתה הפתעה שלא חשבנו עליה משום כיוון. ההגדרה נערכה כבר לפני שנתיים, ואז נודע לנו בבירור שלא זכינו. שכחנו מזה. למה לחשוב שאפשר לזכות בהגדרה אחרי שהיא כבר נערכה והודעות נשלחו לזוכים?

שאלתי איך זה יכול להיות, ואמרו לי שאחד מהזוכים ביטל את זכיותו, ואנו עלינו בגורל, לקבל את הזכייה שלו.

'מחיר למשתכן' פירושו, שמקבלים אפשרות לקנות את הדירה בהנחה של שלושים אחוז מערכה. אלא שמדברים כאן על דירה במחיר שהיה לפני שנתיים. ביחס למחיר דירה היום,

שומע לחש

ממש בכניסת השבת, אחרי מנחה עם דמדומי חמה, אני פוגש בשכן שלי, ידיד יקר, והוא מספר לי בשמחה שבתו התארסה. איחלתי לו מזל טוב מעומק הלב ובהתרגשות. הבת שלו כבר לא היתה צעירה, והנה, ברוך ה', הישועה הגיעה.

בליל שבת סיפרו לי בנותיי את הסיפור המלא. בתו של השכן היא אחת משלוש בנות שמצפות לזיווגן כבר כמה שנים. לאחת קוראים לאה, השנייה זו חנה והשלישית שרה. ראשי תיבות לח"ש. שלוש הבנות ראו בזה רמז להתחזק בעניין הלחש, וקיבלו על עצמן שלא לדבר בפלאפון ברחוב, מכיוון שאין זה מן הצניעות.

והנה, תוך חודש וחצי מאז שקיבלו על עצמן קבלה זו, התארסו כולן לפי סדר ראשי התיבות. קודם לאה, אחר כך חנה ולבסוף שרה. הודו לה' כי טוב! (יום שלישי פרשת כי תשא תשפ"ב, אידיש, לילה, סיפור 1 / סיפור מס' 26640)

פלאי פלאות

דיברתי עם חבר לפני כמה שבועות, והוא סיפר לי בכאב לב איום ונורא, שיש לו אחיינן שעזב את דרך הישר. לא רק שהוא אינו לומד, אלא למרבה הכאב הוא אפילו לא שומר שבת. מה נראה לי שאפשר לעשות? אמרתי לו, "אני מקשיב הרבה לשיעורים של הרב יהודה מנדל שליט"א, והוא מכניס בעצמות שצריך לראות את הטוב ולדבר טוב. בוא תסתכל חיובי על האחיינן שלך, ובזה תוכל להמשיך לו ישועה".

"חיובי? מה חיובי? אני לא רואה בו שום דבר חיובי, ישמרנו ה' ויצילנו".

אמרתי לו, "אתה יודע מה? תן לי את השם שלך". הוא נתן לי את השם שלו, ואני התפללתי עליו לפני ה' שיחזור בתשובה. אמרתי: "ריבונו של עולם, הרי לבחור הזה יש הרבה כישרונות והוא יכול להצליח מאוד ולעשות לך הרבה נחת. הן 'כל הגדול מחברו יצרו גדול הימנו' ואם יש לו יצר הרע כה חזק, בוודאי יש לו נשמה גדולה וגבוהה. אנא ה' עשה שאור נשמתו יתגלה". וכך הוספתי עוד דברים טובים של לימוד זכות ומעלות טובות שישנן בבחור הזה. אמנם איני מכיר אותו אישית, אבל ודאי שהוא יהודי יקר מאוד ויש לו תפקיד חשוב בעולם.

ככה התפללתי מעומק הלב כמה ימים.

ביום הפורים יתפללו עֲרִיךְ שְׁלֹחֵי מִכּוֹן שַׁעַר הַבִּטְחוֹן
בְּצִיּוֹן שֶׁל רִבְיֵנוּ כַּחֲדָי כַּעַל חֻבּוֹת הַלְּבָבוֹת כְּבִית
הַעֲלָמִין הַנֶּחֱתִיק בְּנֶפֶשׁ

הזדמנות של פעם בשנה
לתורמים לקו השגחה פרטית

גם אתה תוכל

להודיע

שכר קויד

לא יבושו ולא יכלמו

לנצח כל החוסים כך

זכינו להנחה של חמישים אחוז!
ככה, באמצע היום, בעין טובה, בהפתעה גמורה, קיבלנו דירה מן השמים.
מבט בלוח סיפר לי כמה נחת עושה ברכת המזון לאבינו שבשמים. בשורת הדירה הגיעה בדיוק ביום הארבעים ואחד מאז שהתחלנו בחיזוק, לברך בשמחה ובעין טובה.
(הביטחון היומי, יום רביעי פרשת ויקהל תשפ"ב)

עליו עומד העולם

כשמגיעים למירון ומוצאים שם סטנדר כדי להתפלל או ללמוד, לא עולה במחשבה שיש אנשים שטורחים ועמלים לסדר את הריהוט על הצד הטוב ביותר. הם עוקבים אחרי מצב הכיסאות והשולחנות, וכשמגיע הזמן, גם קונים ריהוט חדש.
לאחרונה, בשלב של החלפת הריהוט ניגש אחד מחברי ההנהלה במירון, שהוא נציג של גדול בישראל, אל אחד הגבאים האחראים ואמר לו: "עכשיו, כשמחליפים ריהוט, אני מבקש שתציבו סטנדרים גדולים שאפשר להניח עליהם גם גמרא וגם רשב"א, כך שיוכלו ללמוד במנוחת הנפש".

שאל אותו הגבאי, "בשביל מה אנשים באים לכאן, למירון? בשביל ללמוד או להתפלל? תראה איך כולם עומדים ומתפללים כאן".
הנציג התבונן סביבו, ואכן, כולם מתפללים. רק בצד יושב בחור אחד ולומד. לידו יש גמרא ועוד ספר, ובדיוק בשביל לומדים מעין אלו הוא מבקש סטנדרים רחבים יותר. "הנה, תראה, כאן יושב בחור ולומד", הראה עליו הנציג באצבעו.
"ובשביל בחור אחד צריך סטנדרים מיוחדים?"

"בוודאי", ענה הנציג, "הרי הבחור הזה לומד תורה. עליו עומד העולם!"
מה הוחלט בסוף? אתם מוזמנים לבוא למירון ולראות. החלק המעניין שייך דווקא לבחור. אחרי שהם סיימו את השיחה, ניגש הבחור לנציג ואמר לו, "אני כל כך מתרגש מהמילים שאמרת. כבר תקופה ארוכה שקשה לי מאוד בישיבה. נשברתי. כמעט שהחלטתי לעזוב את הלימוד. רק שקודם לכן באתי הנה, לציון של רבי שמעון. ישבתי כאן כמה שעות ובשלב מסוים החלטתי ללמוד. בדיוק אז אתה רואה אותי ואומר עלי שאני מחזיק את העולם. אם כך, אני חוזר לישיבה. בעיניי זה כמו שרבי שמעון בר יוחאי בעצמו שולח אותי לישיבה. לא ידעתי שאני כל כך חשוב".

שנה אחר כך, בפורים, ביום אשר קיבלו עליהם היהודים את התורה מרצון, נפגשו השניים במסגרת מגבית של הישיבה. "זה שאני לומד תורה, זה בזכות החיזוק שלך אז", הזכיר לו הבחור.

(יום חמישי פרשת כי תשא תשפ"ב, לילה, סיפור 5 / סיפור מס' 25673)

של מי הילדים האלו?

באחד הימים מתקשר אליי מנהל בתלמוד תורה וקורא לי לעבוד אצלו, להיות מלמד. "מה פתאום אתה קורא לי כך באמצע השנה?" אני שואל אותו.
"אל תשאל", הוא עונה לי, "המלמד שחינך את הכיתה הזאת עזב כי הוא לא הסתדר אתם. אני צריך אותך עכשיו בדחיפות".

הבנתי שמחכה לי כאן פרוייקט לא פשוט, ובכל זאת הסכמתי לנסות. הגעתי לכיתה למחרת, ואכן 'כל הגדול מחברו יצרו גדול הימנו'. הילדים בכיתה, האחד יותר גדול מהשני, הרעיונות וההפרעות שהם מצליחים לייצר בדקה אחת לא מביישים את המפעל המהיר ביותר. אני עומד מולם חסר אונים, כקול קורא בג'ונגל, ואין לי מושג מה עושים כאן.

היום עבר איכשהו, ורגע לפני שאני מודיע למנהל שיחפש לו מלמד אחר, אני מתיישב בדעתי וחושב על הילדים האלו שפגשתי היום. הם הרי ילדים, ומי אחראי להרגשים שלהם כלפי? מי יוכל להשפיע על הלוך לבבם וקשב מוחם? רק הקב"ה. אתפלל אליו, אבקש ממנו על הילדים ועל, והוא ייתן בפי דעת ותבונה, ויפתח את ליבותיהם ומוחותיהם של הילדים היקרים שלו.

התפללתי על הכיתה ועל, שמתי את כל הכיתה בידיים של הקב"ה והלכתי לישון רגוע. כשהגעתי לכתה למחרת שוב קידמו את פניי הילדים על שובבותם וחוצפתם, אלא שבשלב מסוים, כאשר פתחתי בסיפור מרתק הם פשוט השתתקו והקשיבו. חשבתי לעצמי, שבדודאי אחרי הסיפור הם יחזרו לסורם, אך לא. הם המשיכו להקשיב ולשתף פעולה וגם למדו כראוי. ידעתי: זה לא אני, זה הריבונו של עולם. הוא עושה הכול. זאת הכיתה שלו. הודיתי לה' וביקשתי שימשיך את חסדו עמנו.

והחסד אכן המשיך. המנהל שאל אותי איך אני מסתדר, ואני אומר: "זה לא אני. זה הריבונו של עולם". ההורים של הילדים שואלים איך התחולל השינוי, וגם להם אני עונה את אותה התשובה.

(יום חמישי פרשת כי תשא תשפ"ב, לילה, סיפור 6 / סיפור מס' 25762)

אחרי חמישה

ימים בלבד מתקשר

אליי חברי ומספר לי

דבר פלא: "תאר לעצמך

שהאחיין הזה שסיפרתי לך עליו,

התקשר אליי וביקש ממני שאתן לו

חיזוק ואלמד אתו בחברותא, וזה אחרי

שנה שהוא לא לומד בכלל. פעם ראשונה שהוא

מבקש ממשהו שילמד אותו".

התרגשתי. כמה גדול כוחם של מחשבה חיובית,

של דיבור חיובי, של הסתכלות טובה. אחי ורעי,

אפשר לשנות את כל המצב מהקצה אל הקצה על

ידי ראיית הטוב.

(יום שני פרשת כי תשא תשפ"ב, לילה, סיפור 2 / סיפור מס' 25606)

הדבר היחיד שהוא ידע

לפני שישים שנה, בזמן העלייה הגדולה מארצות הגולה לארץ הקודש, עלה גם סבי יחד עם משפחתו לארץ ישראל. הם הגיעו מפרס, והסבא רבא רצה שסבי - נער בן שלוש עשרה, ייכנס ללמוד בישיבה קדושה. הבעיה היתה שסבא לא ידע מאומה. בקושי הכיר את הא"ב ואת התפילה מתוך הסידור. חוץ מזה - שום דבר לא. לא חומש, לא משנה, לא גמרא. איזה ראש ישיבה יסכים להכניס בחור כזה לישיבה שלו? הסבא רבא לא ויתר. הוא ניסה ישיבה אחרי ישיבה, ועם כל התשובות השליליות הוא התעקש לנסות עוד.

בישיבה אחת קראו לו לראיון. סבי נסע עם אביו לראיון, והראש ישיבה שאל אותו בעניין 'קם ליה בדרכה מיניה'. רגע לפני שאביו אינו יודע מה לעשות עם עצמו והיכן לטמון את ראשו בשעה שבנו יענה 'איני יודע', הוא נדהם לגלות שהנער בן השלוש עשרה עונה ברהיטות על השאלה, נכנס לפרטים ומגלה בקיאות של ממש בעניין. הראש ישיבה נהנה כל כך מתשובתו, עד שקם, נשקו על מצחו והכניס אותו לישיבה בברכת 'ברוך הבא'.
לאחר הראיון שאל אביו את סבי, "איך ידעת לענות תשובה כל כך מפורטת?"

ענה סבא, "זה הדבר היחיד שאני יודע. אתמול נכנסתי לבית הכנסת, ובדיוק היה שם שיעור ואני הקשבתי. המגיד שיעור דיבר בדיוק על 'קם ליה בדרכה מיניה' והסביר הכול בבהירות נפלאה, וכך ידעתי היום לענות על השאלה של ראש הישיבה, ששאל אותי בדיוק על זה!"

ומההשגחה הפרטית המופלאה הזאת זכה סבי להיכנס לישיבה קדושה ולעשות חיל, והקים משפחה מפוארת ודורות ישרים מבורכים.

(יום רביעי פרשת תצוה תשפ"ב, לילה, סיפור 5 / סיפור מס' 25491)

בוא איתנו אל שער המלך
שער הכתובות - שער השמים
כדי לתרום ולהפקד לטובה
ביום הפורים עצמו

התקשרו ל:
02-6313742

קודם תניק, עכשיו נחת

בשנה שעברה ציפיתי להיוושע בכך זכר ולקחתי על עצמי זכות בהפגנת האמונה. בפורים תשפ"א התפללו עלי אנלי הציון של בעל חובת הלכות, ובה זכותי להיוושע בכך זכר!

עכשיו אני ממשיך בשותפות ומבקש שיתפללו בשבילי על נתינת הדין.

רק להחליף שם

לפני כחודש עשיתי הוראת קבע ומסדתי שם לתפילה בערב ראש חודש על הציון של רבני בחיי, בעל חובת הלכות עבור קרוב משפחה שציפה להיוושע בדיוק הנון.

הבחור התארס עוד לפני הראש חודש הבא! כעת אני מחליף את השם. ומבקש שיתפללו על אחיו שיזכה גם הוא למצוא את זיווג בקרוב.

השפעות של פורים

לפני שנה תרמתי להפגנת האמונה בדורות קבע. ביום הפורים תשפ"א התפללו עלי אנלי הציון של בעל חובת הלכות, ואני מניח איך סבבה זה זכותי להשפעות גדולות במשך כל השנה.

אני מאריך את ההוראת קבע בשנה נוספת, ועתה זה הפורים השני שאני מעביר את שמות בני משפחתי לתפילה ביום הפורים עצמו.

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

שאלה מספר 37

מי שיש לו כדי פרנסתו ברוחו, ורצה להוסיף עוד שעות בעבודה, כדי שיוכל לחסוך לימים הבאים, כגון לחתונת צאצאיו או לכל ההוצאות המגיעות לפתע; שאלתי, אם יש בזה פגם באמונה וביטחון.

כ.ב. מירושלים

זאת למודעי, שבהוראות למעשה בכל ענייני אמונה וביטחון צריך כל אחד לקיים לעצמו 'עשה לך רב'. התשובות שמתקבלות מהקוראים החשובים, הן אך ורק כדי לדון ביחד בסוגיית הביטחון, אבל להוראה למעשה שכל אחד ישאל את רבו.

אין לדאוג על העתיד

הרב יוסף נפתלי לייפר מבית שמש: שמעתי מפי הגה"ח ר' אליעזר דוד פרידמן זצוק"ל, שאין צריך לדאוג ולהכין כסף לנישואי הילדים.

הרב נחמן גולדברג מירושלים: בספר חובות הלבבות שער הביטחון פרק שיש מובא, שאחד מן החסידים היה נוהג לשאול את האנשים אם ייתכן שהש"ת יתבע אותם על דברים שעדיין לא עשו ביום המחרת. ענו לו: ודאי שלא, ומי יודע אם נחיה אז. אמר להם החסיד: כן הדבר לעניין הפרנסה, שאין לבקש טרף טרם שהגיעה עתו, ע"כ תורף דבריו. משתמע מדברים אלו שאין לעשות השתדלות מיוחדת לימים הבאים.

הרואה את הנולד

הרב דוד בנימין זוסמן מירושלים: מובא במסכת נדה (סה.) "כיון שנתקו שני של אדם נתמעטו מזונותיו". הביאור הוא שכאשר האדם מזדקן הוא מתקשה להביא פרנסה. מבאר המהרש"א שהגמ' רוצה להשמיע, שיראה האדם להשאיר לו ממון להסתפק ממנו בזקנותו. ע"כ, רואים מכך שאפשר וראוי לעשות השתדלות יתרה לימים הבאים.

הרב אהרן בייפוס מרכסים: שח לי אחד מנכדי המשגיח הגה"צ ר' יחזקאל לוינשטיין זצוק"ל בשם זקנו: ההוצאות שיש בנישואי הילדים הן למעלה מהשגת אנוש. לכן חובת ההשתדלות בזה היא לחסוך מתחילת הנישואין, רק מה שאפשר ולא מעבר לכך. ע"כ, זאת אומרת שעל כל אחד לשקול אם הדבר שהוא עושה למען כך הוא בגדר ההשתדלות הראויה לו, ואם כן יש לעשותו, ואם לאו אין לעשותו.

הרב מנדל שטראוס מבני ברק והרב דוד לייפער מירושלים: כלל נקוט בדינו, שההשתדלות והתוצאה אלו שני דברים ואינם תלויים זה בזה. גם בענייננו, יש לעשות את ההשתדלות הרגילה והי יעזור.

הרב יהודה גבירצמן מבית שמש: צדיקים לא עשו השתדלות

מצד המקביל

קוראים לי דוד. המיוחד בקו הוא עשומעים בו סיפורים חיים. פשוט לראות שזה לא רק בספרים. ממש נשמעים אמונה, זה מאוד משפיע. יש לי הרבה תועלת מכך, ובמיוחד עכשיו כשאני נמצא באמצע מעבר דירה עם כל החובות שנשא, הסיפורים מנחים לי כוח ומחזקים. זה כל כך טוב ומחזק לשמוע על האמונה, ועוד פעם אמונה, ועוד פעם השגחה פרטית... זה טוהר תחושה שזה לא בשמים, זה משהו שחיים אתה ושקיים בלי הפסקה.

שמי יהודה. בעלון האחרון ראיתי את הסיפור של בית כאמן בישראל, זה ממש חיזק אותי. הייתי בתהליך של שידוך והחלטתי לקבל על עצמי שלא לדבר בשעת התפילה ולחזק את חברי בעניין זה. בנוסף לזה הבטחתי לתרום להפצת עלונים עבור 50 בתי כנסיות אם העידוך ייסגר. עתה, רגעיים ספורים לפני שהשידוך עומד להיסגר בשעה טובה ומזלחת, אני מקיים את הבטחתי.

מצד הנוכחים

קח גם אתה שותפות קבע בהפצת האמונה בעולם

ותזכה להבטחת הווה ולמזכי הרבים: בניים ובני בני יראים ושלמים

התקשר עכשיו

לקו השותפות 02.6313.742

העברה לבנק	מחלוח בזכר	בעמדות נדרים
902 סניף	ל.ת.ד. 5475	פולס על שם
חשבון 57390056	ירושלים	'שעור הבטחון'

הנצחה פרטית

לזכות עידן ישראל בן טרז אסתר וזוג' איריס נועה בת סוליקה ויוצ"ח שיחיו

עלוניים ל-111 בתי כנסת

לרפואת יצחק יעקב בן שפרה, לזכות חיים שמחה בן ציפורה פיגא, יהודה אריה בן לאה, שושנה רחל בת שרה להצלחה בכל העניינים.

עלוניים ל-50 בתי כנסת

לע"נ ר' שלמה בן מרגלית ז"ל, לע"נ ויוזם בת מרים ע"ה, להצלחת כל משפחת לוי.

עלוניים ל-40 בתי כנסת

משה בן מלכה להצלחה בכל העניינים, לזכות שמואל צבי בן יטל קענדל להצלחה בכל העניינים.

בעילום שם למציאת דירה גדולה בלי בעיות בקרוב.

לזכות ר.צ. בת א. לזיווג הגון בקרוב ונקולת עוד השנה.

לזכות מרים בת-שבע לזיווג הגון ופרנסה ובריאות.

לזכות דינאל בן אסתר לזיווג הגון בקרוב.

להודות ל' על כל החסידים

ובפרט על זה שמצאנו את הזיווג אחרי שהבטחתי לתרום להפצת האמונה ולזכות שהזיווג יעלה יפה ולבין עדי עד.

לפרנסה בשפע ובניקל ולהצלחה בכל העניינים.

בהודיה ל' על מכירת הדירה.

בעילום שם לפרנסה ברווח

ושיהיה לי כסף לכסות כל החובות.

חווה פריידל בן הניה יונבר, בביראות, בעולם, ובניקל.

מרדכי בן חוה חנה למציאת עובדים מצליחים וחורצים

המעוניינים להפיק את העלון מוזמנים להתקשר למשרד ההפצה

בטלפון 02-5866-075

מענה אמשי בין 13:00-15:00

ניתן להאזין דווקא בל שעות הפעילות וזאת אולי בסדר

מחלוח הוליווד רחל לא חתום למפצים 250 עלונים הועלה

בתוצרת בקורות חלקה או 20 עלונים במחיר מחלוח בלבד

מייל לשליחת סיפורים: A023011902@GMAIL.COM

העלון יוצא לאור גם באידיש ואנגלית

לקבלת העלון במייל 7-023011300@GMAIL.COM

נקודה מתוך שיעור המופלא של הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א לראות רק טוב

- הקב"ה, שבכל דבר קושי הבא עלינו נתעמק במעלתו של הדבר ולא בחסרונו, לראות רק טוב.

דבר זה מאוד מועיל לבטל את רוע הגזירה, כמבואר בספרי החסידות אשר בזה שרואים בכל הבא עלינו רק את הטוב שבדבר, זה נקרא מתקנות הדין בשורשה. וגם אם הדבר היה רע, הוא מתמתק ונהיה לטוב.

החתם סופר פירש את הפסוק בשמות (לג, כג) "וראית את אחורי ופני לא ראית", שבכל דבר רק לאחר מעשה אפשר להבין את הטוב שבדבר, בבחינת "וראית את אחורי", אך "ופני לא ראית" - בשעת מעשה אין רואים את הטוב. ע"כ. זוהי התכלית בכל הבא עלינו בכל עת ניסיון, לראות את הטוב שבדבר.

מעשה הממחיש אמרה זאת ארע לחתם סופר עצמו. בימי צעירותו היה בעיר מינץ, שם פגש בחייל צרפתי מצבא הכיבוש שכבש את מינץ. החייל התגורר באותה דירה שבה התגורר החתם סופר. הוא מצא עניין בחתם סופר, וביקש ממנו שילמד עמו כמה דברים שהיו נחוצים לו לדעת, ובתמורה הוא הבטיח לשרת אותו בניקין בגדיו ושאר דברים. החתם סופר לא יכול היה לסרב לו, מכיוון שהוא היה מצבא הכיבוש, וכך נקשר קשרי הערכה בין החייל הצרפתי לבין החתם סופר. אותו חייל הפך לקצין גבוה ולשופט צבאי, והוא אשר ישב כעבור הרבה שנים בראש בית הדין הצבאי, אשר דן את החתם סופר בקשר לדין תורה שנעשה בבית דינו של החתם סופר, כאשר שני יהודים הסתבכו בעסקי נשק לא חוקיים. אף שהוא עצמו לא היה קשור ישירות לדין תורה זה, אך בתור רב העיר, הטילו עליו את האחריות על כך. בבואו למשפט הכירו הקצין הצרפתי, והוא עשה כל שביכולתו כדי לשחרר את ידידו מנוער, וכך הפך דבר של מה בכך - הפגישה עם חייל צרפתי, לראש פינה של הצלתו ממשפט צבאי.

מסירת שאלות ותשובות: בקו השגחה פרטית 02-300-11-02 שולחן 3 < 5 (לאחר בחירת השפה) [זמן ההקלטה מוגבל ל-3 דקות] | במייל T023011300@gmail.com

תשובות יתקבלו רק עם שם מלא ושם עיר עד יום ראשון פערות שמיני. שם השואל יכתב בראשי תיבות ושם עיר.

הארה פרטית

מתוך שיעורי המשפיעים בקו השגחה פרטית

סיפר הצדיק המפורסם רבי יששכר בער מראדושיץ זצוק"ל, שבצעירותו הוא הסתופף בצלו של הרה"ק רבי אלימלך מליז'ענסק זצוק"ל. פעם אחת, כאשר עמד יחד עם חבריו מתלמידי הרבי ר' אלימלך ושוחחו ביניהם, לפתע ראו כמה אנשים גבוהים מאוד מתקרבים במהירות וכנסים אל ביתו של הרבי. מחמת גוביהם הם הצטרפו לכופף את ראשם כאשר נכנסו אל הבית. מיד בהיכנסם סגר הרבי את הדלת והתלמידים לא הצליחו לראות את פניהם. לאחר שעה יצאו משם במהירות ונעלמו, כשגם הפעם לא הספיקו לראות את פניהם.

התנהגות זאת היתה לפלא, והחליטו לשאול את הרבי לפשר הדבר. זקני התלמידים ניגשו אל הרבי וביקשו שיסביר להם מה היה כאן.

הרבי ענה להם: כאשר ראיתי שרוב העולם אינם מצליחים לכוון בתפילתם כמו שצריך בגלל רוב הטרדות, עלה בדעתי לתקן תפילה בנוסח חדש וקצר שיהיה שווה לכל נפש. הרגישו בזה אנשי כנסת הגדולה הקדושים - ידוע שהם תיקנו את התפילות - וביקשו ממני שלא לשנות אפילו תפילה אחת מנוסחתי. שאלתי מה לעשות, והם אמרו לי, שאתקן תפילה קודם התפילה, וזה יעיל למי שאין ביכולתו לכוון בכוחות הראויות לכוון בכל התפילה.

אחרי סיפור זה תיקן הרבי ר' אלימלך את התפילה הידועה הנאמרת קודם התפילה. בתוכה מובא "תן בלבנו, שנראה כל אחד מעלת חברינו ולא חסרונם".

מלבד ביאור המילים כפשוטם, אפשר לפרש ברובד מאוד עמוק. שמעתי מהגה"צ רבי שמשון פינקוס זצוק"ל, שבעבירות שבין אדם למקום נכללות גם עבירות שבין אדם לחברו. זאת על פי הכתוב (משלי כו, י) "רעך ורע אביך אל תעזוב", רעך קאי על הקב"ה שהוא ידידו ורעם של ישראל. ע"כ, וגם עליו צריך להתפלל שנראה מעלת חברנו

שיעורי הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א נמסרים פעם בשבועיים באידיש ופעם בשבועיים בעברית, בשולחן 2 < 3 (לאחר בחירת השפה)